

GJYKATA E QARKUT NË MITROVICË

P 27/2011

29 gusht 2012

NË EMËR TË POPULLIT

Gjykata e Qarkut në Mitrovicë, me kolegin e përbërë nga gjyqtarja e EULEX-it Hajnalka Veronika Karpati si gjyqtare kryesuese, gjyqtarit të EULEX-it Nikollai Entçev dhe gjyqtares së EULEX-it Roksana Komshës si anëtarë kolegji, të ndihmuar nga procesverbalmajtësja e EULEX-it Beti Hohler në çështjen penale kundër S.H., të ngarkuar me veprën penale të *vrasjes* në bazë të nenit 47 paragrafi (2) pika 1 të Kodit penal të Republikës së Serbisë ("KPRS") sipas *aktakuzës së Prokurorisë së Qarkut KT Nr.25/97* të datës 28 tetor 1997;

Pasi mbajti shqyrtimet e rigjykimit të hapur për publikun më 23 gusht 2012 dhe 29 gusht 2012, në prani të të akuzuarit S. H. , avokatit të tij mbrojtës Gani Rexha, prokurorit publik të EULEX-it Elisa Moreti, palës së dëmtuar H.Sh.dhe përfaqësuesit të tij ligjor Miodrag Bërklaç;

Pas pleqërimit të trupit gjykues dhe votimit të mbajtur më 29 gusht 2012,

Në pajtim me nenin 345 të Ligjit mbi procedurën penale ("LPK")¹, më 29 gusht 2012 shpalli në publik dhe në praninë e të akuzuarit, avokatit të tij mbrojtës, prokurorit publik të EULEX-it dhe të palës së dëmtuar këtë:

---

¹ Ligji mbi procedurën penale, gazeta zyrtare nr. 261/1986

AKTGJYKIM

I akuzuari **S.H.**, emri i babait *****, emri i nënës ***** , mbiemri i vajzërisë ***** , i lindur më ***** 1957 në Braboniq, Komuna e Mitrovicës, me banim në rrugën ***** , fshati Shipol, Komuna e Mitrovicës, shqiptar i Kosovës, ***** , ***** , ***** , ***** , i papunë, i gjendjes ekonomike të varfër, pa dosje penale të mëhershme, në paraburgim nga 05.11.2007 deri në 23.11.2010 , duke e vuajtur dënimin e shqiptuar me aktgjykimin në rastin K. 26/1997 nga 05.04.2011 deri 08.09.2011, pastaj në paraburgim nga viti 09. 09. 2011;

SHPALLET FAJTOR

sepse më 18 gusht 1997, rreth orës 20:20, në rrugën Sava Kovaçeviq, fshati Shipol, komuna e Mitrovicës (në atë kohë Kosovska Mitrovica) në mënyrë tinëzare me dashje direkte ka privuar ngajeta B**** Sh***** për shkak të hasmërive të mëhershme midis fëmijëve të të dy familjeve. I akuzuari po e ngiste automjetin e tij Zastava 101 me targat KM 153-47 në rrugë nga Mitrovica për Skënderaj, drejtimi Srbicë dhe në fshatin Shipol, përballë shtëpisë me numër 301 ai u ngjit me autmejet mbi trotuar dhe e goditi qëllimi B**** Sh***** nga prapa, gjersa ky i fundit ishte duke ecur atje me nipin e vet shtatë vjeçar, Be*****. Viktima ra mbi kapakun e motorit të automjetit, ndërsa i akuzuari vazhdoi të ngiste makinën për një 10-15 metra të tjera dhe u ndal vetëm pasi viktima kishte rënë përtokë dhe i akuzuari u përpoq të shkelë mbi këmbët e tij. Kur kalimtarët u përpoqën t'i ndihmojnë viktimës për ta nxjerrë nga fundi i automjetit, i akuzuari doli nga automjeti dhe iu afrua B**** Sh***** i cili kishte pësuar lëndime nga goditja nga prapa që i erdhi nga makina dhe nga rënia për toke. Kur i akuzuari pa se viktima ishte ende gjallë, ai e theri atë me thikë dy herë në pjesën e gjoksit, një herë në pjesën e sipërme të krahut të djathëtë dhe një herë në shpinë duke i shkaktuar lëndime të shumta, e godet në pjesën e qafës, në pjesën e gjoksit dhe tri herë në pjesën e krahut të majtë. Viktima vdiq si rezultat i gjakderdhjes së brendshmë dhe të jashtme të shkaktuara nga të prerat që i

pësuan organet jetike të rëndësishme (muskuli i zemrës, mëlçia, veshkat, mushkëritë) dhe arteria e pjesës së parë të krahut.

Duke vepruar kështu, i akuzuari S. H. ka kryer dhe është penalisht përgjegjës për veprën penale të *vrasjes* sipas nenit 30 paragrafi (1) dhe (2) nënparagrafi (1) të Ligjit penal të Krahinës Socialiste Autonome të Kosovës ("LPK"), ligj ky i zbatueshëm dhe në fuqi sipas Rregullores së UNMIK-ut 1999/24.

Prandaj i akuzuari S. H.

DËNOHET

me 13 (trembëdhjetë) vjet burgim në bazë të nenit 34 paragrafi (2), dhe nenit 38 paragrafi (1) të Kodit Penal të Republikës Socialiste Federative të Jugosllavisë ("LPJ") ligj ky i zbatueshëm dhe në fuqi sipas Rregullores së UNMIK-ut 1999/24.

Koha e kaluar në paraburgim midis 05.11.2007 dhe 23.11.2010, koha e kaluar në ekzekutimin e dënit të rastin K 26/1997 midis 05.04.2011 dhe 08.09.2011, dhe koha e kaluar në paraburgim nga 09.09. 2011 do të llogariten sipas nenit 50 paragrafi (1) të LPJ-së.

I akuzuari e paguan paushallin prej 200 (dyqind) Euro për të mbuluar një pjesë të shpenzimeve të procedurës penale në pajtim me nenin 98 paragrafi (1), në lidhje me nenin 95 paragrafi (2) pika 6 e LPP-së brenda 30 ditëve pasi që ky aktgjykim të bëhet i formës së prerë. Ai lirohet nga detyrimi që të kthejë pjesën e mbetur të shpenzimeve të procedurës penale në bazë të nenit 98 paragrafi (4) të paragrafit LPK-së dhe nenit 95 (5) të LPK-së.

ARSYETIMI

1. HISTORIKU I RASTIT

1. Procedura penale e tanishëm është rigjykim, siç është urdhëruar me aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës nr. PKL 72/2011 të datës 12 gusht 2011. Gjykimi i parë është mbajtur në janar të vitit 1998 në Gjykatën e atëherëshme të Qarkut të Mitrovicës së Kosovës.
2. Aktakuza kundër të akuzuarit S.H. (më tej në tekst: *i akuzuari*) është ngritur nga Zyra e Prokurorisë Publike të Qarkut në (atëherë) Mitrovicën e Kosovës më 28 tetor 1997². I akuzuari ishte akuzuar për veprën penale të *vrasjes* në bazë të nenit 47 paragrafi (2) nënparagrafi (1) të KPRS-së. I akuzuari u gjykuar në mungesë në janar të vitit 1998. Gjykata (e atëherëshme) më 21 janar 1998 lëshoi aktgjykim në këtë rast, duke e shpallur të akuzuarin fajtor për *vrasje* në bazë të 47 paragrafi (2) nënparagrafi (1) të KPRS-së³ dhe dënuar atë me 14 vjet burgim.
3. Në vitin 2007, Prokurori publik i Qarkut ka ngritur aktakuzën PP Nr 338/2007 kundër të akuzuarit për të njëjtën vepër penale për të cilën, siç u bë e qartë gjatë procedurës, i akuzuari tashmë ishte gjykuar dhe dënuar më 21 janar 1998. Rasti penal shkoi para Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë nën numrin P 320/2007. Gjykata, pasi u bind për identitetin e akuzave penale dhe aktgjykimin e formës së prerë të lëshuar në vitin 1998, më 1 dhjetor 2010 e hodhi poshtë akuzën kundër të akuzuarit në bazë të parimit penal *ne bis in idem* (Neni 4 KPPK). Me këtë efektivisht u përfundua procedura në rastin penal P 320/2007.
4. Pas kësaj avokati mbrojtës i të akuzuarit më 7 mars 2011 depozitoi *kërkësën për rishikim të procedurës penale* në përputhje me nenin 410 paragrafi (1) të LPK-së. Sipas këtij neni "procedura penale në të cilën një person është dënuar në mungesë dhe i bëhet e

---

² Aktakuza nr. KT 25/97 të 28.10.1997, dosja e gjykatës 1, fq.45 ff

³ Aktgjykim, i datës 21 janar 1998, dosja e gjykatës 1, fq. 73 ff

mundur rigjykimi personalisht, procedura rihapet [...] nëse personi i dënuar apo avokati mbrojtë depozitojnë kërkesë për rihapjen e procedurës brenda një viti nga dita kur personi i dënuar ka marrë vesh për aktgjykimin me të cilin ai ishte dënuar në mungesë.”

Gjykata Supreme e Kosovës më 12 gusht 2011 ka lëshuar aktgjykimin e vet nr. PKL 72/2011 me të cilën u miratua kërkesa e avokatit mbrojtës për ri-hapjen e procedurës penale të mbajtur në vitin 1998 dhe urdhëroi që të mbahet rigjykimi në këtë rast. Gjykata Supreme në përputhje me këtë ktheu rastin në rigjykim në Gjykatën e Qarkut në Mitrovicë. Rasti penal u mor përsipër nga EULEX me vendim të kryetarit të Asamblesë së gjyqtarëve të EULEX-it të datës 10 shkurt 2012⁴.

5. Rigjykimi u mbajt më 23 dhe 29 gusht 2012 nga trupi gjykues i Gjykatës së Qarkut Mitrovicë i përbërë prej gjyqtarëve të EULEX-it⁵.

2. LIGJI PROCEDURAL NË FUQI DHE ÇËSHTJET TJERA PROCEDURALE

6. Në bazë të nenit 550 të këtij ligji aktual që rregullon procedurën penale në gjykatat e Kosovës - Kodi i procedurës penale të Kosovës (KPPK) - procedura penale në shkallë të parë, në të cilën aktakuza, propozimakuza ose padia private është paraqitur para hyrjes në fuqi të KPPK-së, por të cilat nuk janë përfunduar deri në atë datë duhet të vazhdohet në pajtim me dispozitat e ligjit të mëparshëm në fuqi deri në momentin kur [...] gjykimi i lëshuar në shqyrtim gjyqësor të bëhet i formës së prerë. Aktakuza në këtë rast ishte ngritur më 28 tetor 1997 dhe procedura deri më sot nuk ka përfunduar, pra në përputhje me nenin në fjalë, rigjykimi u mbajt në pajtim me dispozitat e LPP-së.

---

⁴ Aktvendimi nr. JC/EJU/OPEJ /0078/ff/12 i kryetarit të Asamblesë së gjyqtarëve të EULEX-it

⁵ Gjykata vëren se është ballafaquar me pengesën e moaposedimit apo të qasjes zyrtare tek lënda origjinale e cila gjate apo pas konfliktit të armatosur në Kosovë në 1998/1999 u dërgua në Serbi. Nuk ka bashkëpunim gjyqësor tanë për tanë në mes të Serbisë dhe Kosovës, kështu që nuk ishte e mundshme qasja në lëndën origjinale nëpërmes ndihmës juridike ndërkombëtare. Gjykata nëpërmes assistencës së palës së dëmtuar dhe Prokurorit publik të Qarkut dhe në marrëveshje me avokatin mbrojtës në gusht 2012 ka siguruar kopjet e dokumenteve të lëndës origjinale nëpërmes ndihmës që e ka dhënë pala e dëmtuar. Përfaqësuesi ligjor i palës së dëmtuar ka udhëtar në Serbi dhe i ka siguruar kopjet e lëndës e të cilat i janë dorëzuar edhe avokatit mbrojtës në mënyrë që të përgatitet për rigjykim.

7. Në bazë të nenit 7 paragrafi (2) të LPK-së, palët në çështjen penale kanë të drejtë të përdorin gjuhën e tyre gjatë procedurës penale. Nëse procedura nuk zhvillohet në gjuhën e tyre, përkthimi duhet të sigurohet, duke përfshirë edhe përkthimin e dokumenteve zyrtare dhe provave të tjera. Dëshmitë dhe dokumentet zyrtare të periudhës 1997-1998 gjinden në dosjen e lëndës në gjuhën serbe. Gjuha amtare e të akuzuarit dhe e avokatit të tij mbrojtës është shqipja. Megjithatë, i akuzuari gjatë shqyrtimit gjyqësor më 23 gusht 2012 ka dekluaruar qartë se ai flet dhe shkruan gjuhën serbo-kroate dhe ka hequr dorë nga e drejta e tij për t'i patur dokumente e shkruara të përkthyera në gjuhën shqipe, sipas nenit 7 paragrafi (3) LPK-së.

8. Gjykata e Qarkut në Mitrovicë ka juridikSION dhe kompetencë në këtë rast, duke përfshirë edhe juridikSIONIN territorial në pajtim me nenin 26 paragrafi (1) LPK-së.

9. Në bazë të nenit 23 paragrafit (1) LPK-së, duke pasur parasysh përgjegjësinë në këtë rast dhe ndëshkimin për këtë vepër, dispozita parasheh një kolegji prej 5 gjyqtarëve, dmth 2 gjyqtarë profesionalë dhe 3 gjyqtarëve porotë. Megjithatë, ky rregull është shfuqizuar me Rregulloren e UNMIK-ut 2000/64, e cila ka hyrë në fuqi më 15 dhjetor 2000 dhe e cila parasheh që gjyqtarët ndërkombëtarë te jenë pjesë e kolegjeve prej 3 gjyqtarëve (neni 2.1.).

10. Vërehet gjithashtu se Kodi aktual i procedurës penale i Kosovës e ka miratuar të njëjtën strukturë, përkatësisht ka paraparë koleget prej tre gjyqtarësh në nivelin e Gjykatës së Qarkut, pavarësisht ngaakuza.

11. Rrjedhimisht, koleksi në këtë procedurë është përbërë në pajtim me ligjin, prej tre gjyqtarëve, të gjithë ata gjyqtarë të EULEX-it gjyqtarë në Gjykatën e Qarkut në Mitrovicë. Gjatë procedurës nuk ka pasur kundërshtime nga palët për përbërjen e kolegji.

3. PRANIMI I FAJËSISË

12. I akuzuari, pasi u udhëzua mbi të drejtat e tij në përputhje me nenin 316 të LPP-së, gjatë rigjykimit më 23 gusht 2012 dha një deklaratë në të cilën ai pranoi vrasjen e B**** Sh***** (më tej në tekst: viktima), më 18 gusht 1997 sipas akuzës nga Prokurori Publik në aktakuzën nr. KT 25/97 e 28 tetor 1997. I akuzuari ka konfirmuar se i kishte diskutuar me avokatin e tij mbrojtës implikimet e plota ligjore që mund t'i ketë pranimi i fajësisë dhe se kishte vendosur të rrëfahet për veprën penale me vullnetin e tij të lirë⁶.

13. Pavarësisht kësaj deklarate, rrëfimi i fajësisë nga i akuzuari gjatë shqyrtimit kryesor (ose në këtë rast rigjykimit), në bazë të nenit 323 LPK-së, sado e plotë të jetë ajo, nuk e liron gjykatën nga e detyra për sigurimin e provave të tjera. Prandaj të ndërgjegjshëm përfaktin se i akuzuari nuk ka dhënë deklaratë të detajuar për veprën penale, kolegji në këtë rast zhvilloi një procedurë të plotë të administrimit të provavr me të gjitha provat në dispozicion.

4. PROVAT E ADMINISTRUARA DHE ANALIZA E DËSHMIVE, KONKLUDIMET E KOLEGJIT NË LIDHJE ME KRYERJEN E VEPRËS PENALE

4.1. Lista e provave të paraqitura gjatë rigjykimit

14. Gjatë rigjykimit janë paraqitur këto dëshmi⁷:

- Deklarata e palës së dëmtuar H.S., i intervistuar në cilësinë e dëshmitarit para gjykatësit hetues të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë 9.10.1997 (dosja e gjykatës 1, fq 35 ff.);
- Deklarata e dëshmitarit B.X., dhënë para gjykatësit hetues të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë më 9.10.1997 (dosja e gjykatës 1, fq 25 ff.);

⁶ Procesverbali i rigjykimit, Prosesverbali I shqyrtimit të datës 23 gusht 2012, fq. 8

⁷ Në pajtim me nenin 333, paragrafi (2) të KPK-së, me marrëveshjen e palëve, deklaratat e dëshmitarëve si dhe konstatimet janë konsideruar sitë lexuara

- Deklarata e dëshmitarit V.A., dhënë para gjykatësit hetues të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë më 9.10.1997 (dosja e gjykatës 1, fq 41 ff.);
- Deklarata e dëshmitarit F.O., dhënë para gjykatësit hetues të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë më 9.10.1997 (dosja e gjykatës 1, fq 31 ff.);
- Deklarata e dëshmitarit F.S. dhënë para Gjykatës gjatë gjykimit të parë më 20.01.2008 - Procesverbali i shqyrtimit gjyqësor, seansa e 20.01.1998 (dosja e gjykatës fq 57.)
- Deklarata e dëshmitarit ekspert Dr. T.G., dhënë para Gjykatës gjatë gjykimit të parë më 20.01.1998 - Procesverbali i shqyrtimit gjyqësor, seansa 20.01.1998 (Dosja 1, fq 57 ff.)
- Procesverbali i shqyrtimit kryesor (të parë), 20.01.1998 dhe 21.01.1998 (dosja e gjykatës 1, fq 54 ff)
- Raporti i autopsisë i Institutit të mjekësisë ligjore pranë Fakultetit të mjekësisë në Prishtinë, nr. 127/97, i datës 19.08.1997 (Dosja e gjykatës 1, fq. 95 ff)
- Procesverbali i hetimive në vendngjarje, i përpiluar nga gjykatësi hetues i Gjykatës së Qarkut të Mitrovicës më 18.08.1997 (dosja e gjykatës 1, p.1 ff)
- Raport penal, KU nr. 773/97, i datës 25.8 1997 (dosja e gjykatës 1, f. 5 ff)

4.2. Përbledhje e provave

15. Provat e paraqitura mund të kategorizohen si më poshtë:

- a.) Deklaratat e dëshmitarëve B.X., V.A. dhe F.O., të gjithë të pranishëm në vendin e ngjarjes më 18 gusht 1997: Dëshmitarët dhanë rrëfimin e tyre të ngjarjeve. Dëshmitari B.X. në veçanti ishte në gjendje të përshkruajë veprën penale në hollësi të mëdha.
- b) Deklarata e dëshmitarit F.S.: ky dëshmitar nuk e ka parë veprën penale duke u kryer, kështu që dëshmia e tij e provua të jetë me rëndësi të kufizuar;
- c) Pala e demtuar H.Sh., i intervistuar në cilësinë e dëshmitarit: pala e dëmtuar kryesisht dha një deklaratë mbi atë se cili mund të jetë motivi i nënkuptuar i veprës

penale, ai nuk ishte i pranishëm në kohën e kryerjes, por vetëm arriti në skenë krimi më vonë.

- d) Deklarata e dëshmitarit ekspert dr. T.G.: dëshmitari ekspert ka komentuar konstatimet e tija, të përfshira në raportin e autopsisë, të datës 19.08.1997 dhe iu është përgjigjur pyetjeve të caktuara;
- e) Dëshmitë dokumentare: Raporti i autopsisë i Institutit të mjekësisë ligjore të Fakultetit të mjekësisë në Prishtinë, nr. 127/97, i datës 19.08.1997 si dhe Procesverbali i hetimive në vendngjarje, i përpiluar nga gjykatësi hetues i Gjykatës së Qarkut të Mitrovicës më 18 gusht 1997.

4.3. Analiza e dëshmive dhe konkluzat e kolegit përkitazi me vdekjen e B** Sh*******

16. Aktakuza pretendon se i akuzuari më 18 gusht 1997, rrëth orës 20:20, në rrugën Sava Kovaçeviq, fshati Shipol, komuna e Mitrovicës ka privuar ngajeta B**** Sh***** për shkak të hasmërive të mëhershme midis fëmijëve të të dy familjeve. I akuzuari, konstatohet, në ditën në fjalë ngau makinën e tij mbi trotuar dhe e goditi qëllimi B**** Sh***** nga prapa, vazhdoi duke e ngarë makinën për 10-15 metra të tjera dhe u ndal vetëm pasi viktima kishte rënë për tokë dhe i akuzuarit u përpoq të shkel mbi këmbët e tij. Pastaj i akuzuari doli nga automjeti dhe iu afrua B**** Sh***** e theri atë me thikë dy herë në pjesën e gjoksit, një herë në pjesën e sipërme të krahut të djathë dhe një herë në shpinë duke i shkaktuar lëndime të shumta, e godet në pjesën e qafës, në pjesën e gjoksit dhe tri herë në pjesën e krahut të majtë.

17. Së pari, kolegji vëren se i akuzuari e ka pranuar akuzën e cila pretendohet në aktakuzë. Megjithatë, siç u konstatua më sipër, rrëfimi i fajësisë nuk e liron kolegin nga vlerësimi dhe analizimi i të gjitha provave në dispozicion në mënyrë që të përcaktojë nëse më këto të fundit konfirmohet rrëfimi i të akuzuarit.

18. Deklarata më e detajuar e ngjarjes kritike është dhënë nga dëshmitari B.X.. Ky i fundit ishte prezent në ditën kritike në Rrugën Sava Kovaçeviq në Shipol, ku ka ndodhur vepra penale. Dëshmitari B.X. ishte duke biseduar me një shitës rruge, kur ai pa një automjet me ngjyrë të bardhë me ngjyrë Zastava duke bërë një lëvizje me shpejtësi nga asfaltit në pjesën me balta të rrugës dhe në atë moment ai e pa fqinjin e vet B**** Sh***** përsipër kapakut të motorit të atij automjeti. Dëshmitari deklaroi se automjeti e barti Be**** dikund 15 metra, ku mëpastaj B**** ra dhe gjet para rrotave të automjetit. Automjeti shkeli mbi të ndërsa ai mbeti në tokë nën automjet. Dëshmitari deklaroi më tej se në atë moment disa persona në afërsi vrapanuan për t'i ndihmuar B**** për ta nxjerrë atë nga përfundi i automjetit. Ata gjithashtu i kërkuan shoferit ta lëvizë automjetin, por shoferi vazhdontë të jetë i ulur në automjet. Disa prej tyre pastaj ngriti makinën në mënyrë që B**** të mund të dalë nga aty. Dëshmitari ishte në anën e djathë të automjetit, shoferi i ulur në të majtë. Dëshmitari vuri re se shoferi pastaj doli nga automjeti dhe se të gjithë personat në anën e majtë të automjetit ikën kështu që edhe ai bëri të njëjtën gjë. Ai vrapi dikund 15-20 metra larg. Kur ai shikoi prapa, ai e pa shoferin mbi B***** duke i rënë me grusht atij. Dëshmitari nuk ka mund të shohë nëse shoferi mbante ndonjë gjë në dorë. Ai gjithashtu nuk mundi të tregojë saktësisht se sa herë ai e pa shoferin duke 'grushtuar' viktimin. Shoferi, sipas deklaratës së këtij dëshmitari, pastaj hyri në makinën e vet dhe shpejt u nis në drejtim të Skenderajt. Pasi ai u largua nga aty, dëshmitari dhe të tjerët iu afruan B*****. Dëshmitari dëshmoi se ai e pa trupin e viktimës të mbuluar gjithkah me gjak dhe lëndime. Dëshmitari gjithashtu vërejti një plagë të gjatë nën mjekrrën e viktimës në pjesën e fytit. Dëshmitari deklaroi më tej se B**** ishte gjallë, kur ai dhe të tjerët e tërhoqën atë nga përfundi automjetit, por se ai nuk tregonte shenja të jetës kur ata u kthyen tek ai për herë të dytë. Dëshmitari e ka njojur si shofer S.. Ai atë e njihte 'nga pamja ", por nuk e njihte "personalisht ".

19. Rrëfimi B.X. për ngjarjet përforcohet nga dy dëshmitarë të tjerë, gjithashtu të pranishëm në vendin e ngjarjes, konkretisht V.A. dhe F.O..

20. Dëshmitari V.A. ishte para shtëpisë së vet në rrugën Sava Kovaçeviq. Ai pa fqinjin e tij B**** Sh***** me nipin e vet duke ardhur nga drejtimi i Mitrovicës; Be**** duke ecur pëpara tij disa metra larg. Të dy ata ishin në rrugë anësore, kur një automjet, i tipit Zastava, me ngjyrë të bardhë, erdhi pas tyre dhe e goditi B*****. B**** u gjet në kapakun e motorit të automjetit dhe shoferi vazhdoi ta bartë atë 10 metra më larg. Dëshmitari deklaroi se e ka parë B***** përfundi automjetit dhe shoferin duke shkelur mbi të më automjet mbi t3-4 herë. Be**** i vogël filloi në ndërkokë të ulërijë dhe qajë. Një turmë e njerëzve e rrethoi automjetin dhe dëshmitari i pa ata duke u përpjekur ta çojnë lart automjetin, disa prej tyre duke e nxjerrë B***** prej përfundit të rrotave. Dëshmitari nuk ka shkuar më afër pasi ishte i frikësuar. Ai gjithashtu nuk ka mund ta shohë shoferin e as nuk ka mundur të shohim nëse shoferi ka dalur nga automjeti apo jo. Ai vetëm pa njerëz duke ikur nga vendi i ngjarjes dhe shoferi së shpejti duke u nisur me automjetin e tij të bardhë në drejtim të Skenderajt.

21. F.O. po qëndronte në këmbë përpara një dyqan në rrugën Sava Kovaçeviq kur rreth 300m larg ai vërejti një rrahje dhe dëgjoi një person duke thënë "Ta nxjerrim prej përfundit automjetit". Ai pastaj iu afroa automjetit dhe u ndal kur pa se gjithsecili nga turma po ikte nga aty..

22. Kolegji konstaton se këto deklarata të dëshmitarëve me saktësi pasqyrojnë rrjedhën e ngjarjeve në ditën kritike. Deklaratat e dëshmitarëve përputhen njëra me tjetrën në të gjitha faktet materiale, të gjithë dëshmitarët e përshkrojnë incidentin duke dhënë sekuencën e njëjtë të ngjarjeve dhe nuk ka mospërputhje midis tyre. Dëshmitarët kanë qenë të pranishëm në vendin e ngjarjes dhe atë mbrëmje ata i dhanë deklaratat e tyre menjëherë pas ngjarjes, përkatesisht më 9 tetor 1997. Më tej, dëshmitarët kanë përsëritur dëshmitë e tyre edhe para Gjykatës në gjykimin e parë siç dëshmohet nga procesverbali i shqyrtimit gjyqësor të 20 janar 1998⁸.

---

⁸ Prosesverbali i shqyrtimit kryesor i mbajtur më 20.01.1998, C26/97, dosja e gjykatës 1, f.54 ff

23. Deklarata e dëshmitarit B.X. është më e hollësishmja për shkak të faktit se ai i ishte viktimës më së afërti prej atyre treve dhe se ishte njëri prej personave që po mundohej t'i ndihmonte viktimës, ndërsa dëshmitarët V.A. dhe F.O. kanë qenë duke observuar nga disa metra larg.

24. Dëshmitarët X. dhe V.A., të dytë konfirmojnë pa mëdyshje se automjeti i Zastava i ka rënë viktimës nga prapa dhe për disa 10 metra e ka bartur viktimën mbi kapakun e motorit, para se viktima të bie në tokë. Dy prej tyre gjithashtu kanë qenë dëshmitarë se një numër personash po përpinqeshin t'i ndihmonin B**** Sh******, ta çojnë automjetin për ta nxjerrë prej përfundi automjetit. Dëshmitarët V.A., B.X. dhe F.O., të gjithë kanë parë aty persona që ishin mbledhur për duke ikur me vrap; dëshmitari B.X. tregon se kjo ka ndodhur kur shoferi ka dalur nga makina. Dëshmitari nuk e ka parë se mos kishte shoferi ndonjë gjë në dorë, por reagimi i personave tregon se ata papritmas u frikësuan nga shoferi dhe u shpërndanë menjëherë. Kolegji vëren se shoferi duhet ketë pasur armë, konkretisht thikë ose mjet të ngjashëm me teh, kjo rrjedh duke pasu parasysh plagët e shkaktuara mbi viktimën.

25. Kolegji vëren që kurfarë arme nuk është gjetur ndonjëherë në këtë rasti, por raporti i autopsisë dhe dëshmia e dëshmitarit ekspert dr. T.G. tregojnë se viktima është qëlluar me thikë disa herë. Dëshmitari B.X. deklaroi se ai e ka parë të akuzuarin 'duke i rënë më grushta' viktimës shumë herë. Dëshmitari nuk e ka parë nëse i akuzuari kishte ndonjëgjë në dorë. Megjithatë, kolegji konsideron si të provuar se i akuzuari në të vërtetë kishte armë – ka gjasë, thikë dhe sidoqoftë mjet me teh - me të cilin ai ka therur viktimën. Kjo përforcohet nga dëshmitari B.X. i cili, pasi e ka parë të akuzuarin 'duke i rënë me grushta' viktimës e pastaj duke e lënë vendin e ngjarjes, përsëri i është afruar viktimës dhe pa se B**** kishte lëndime në të gjithë trupin e tij, duke përfshirë edhe një të prerë të gjatë nën mjekrën e tij në pjesën e fytit.

26. Raporti i autopsisë hartuar nga dr. T.G. ka gjetur se vdekja e B**** Sh ishte e dhunshëm, që rezulton nga gjakderdhja e brendshme (e ngadalshme) dhe ajo e jashtme (e shpejtë) të shkaktuara ngaprerja e organeve të rëndësishme për jetë

(muskulit kardiak, mëlçisë, veshkave, mushkërive) dhe enëve të gjakut (arteries brakiale të krahut të djathtë). Prerjet, siç thuhet në reportin e autopsisë, ishin shkaktuar nga një mjet me maje dhe teh të një mjeti mekanik me të cilin sillej fuqishëm. Se viktima ishte therur, kjo poashtu konfirmohet edhe me procesverbalin e hetimeve në vendngjarje, ku gjykatësi hetues duke i kryer hetimet kishte vërejtur plagë tek viktima si rezultat i therjes⁹.

27. Dëshmitarët B.X. dhe V.A. gjithashtu deklaruan se pasi që viktima kishte rënë përtokë, shoferi kishte shkelur mbi viktimin. Kolegji pranon se kjo ishte me të vërtetë ajo çfarë këta të dy dëshmitarë panë, megjithatë rapporti i autopsisë nuk ka zbuluar ndonjë lëndim që mund t'i atribuohet automjetit i cili ka shkelur mbi trupin e viktimës. Dëshmitari ekspert dr. T.G. pa mëdyshje e ka përshtuar një mundësi të tillë, duke u thirrur në atë se nuk pasur thyerje apo dëmtim të shtresave më të thella si të muskujve dhe të tjera¹⁰. Megjithatë, duke pasur parasysh dëshminë identike të dëshmitarëve okularë, i akuzuari në mënyrë të qartë ka lëvizur automjetin para mbrapa dhe me radhë, edhe kur viktima ishte përtokë. Kolegji vëren se viktima megjithatë dukej të ishte e pozicionuar në mes të rrotave nën automjet, duke i parandaluar kështu rrotat që të shkelin mbi trupin e tij.

28. Në lidhje me kryerësin, kolegji ripërsërit se dëshmitari B.X. e ka identifikuar atë si S.. Ai ka treguar se ai e njihte atë "nga pamja", por jo "personalisht". Kjo është përtu interpretuar në atë mënyrë që dëshmitari e dinte se kush ishte personi, por ata kurrë nuk i janë prezantuar zyrtarisht kurrë njëri tjetrit dhe se nuk nuk kanë pasur punë me njëri-tjetrin.

29. Automjetin e kryerësit e kanë përshkruar dëshmitarët, si një automjet i bardhë i tipit Zastava. Në vendin e ngjarjes, vetëm disa orë pas incidentit, gjatë hetimeve në

---

⁹ Prosesverbal i hetimeve në vendngjarje, dosja e gjykatës 1, fq.2

¹⁰ Raporti i autopsisë, dosja e gjykatës 1, fq.58

vendngjarje të cilat i ka zhvilluar gjykatësi hetues, është gjetur një targë regjistrimi e ngjyrës së bardhë me shenjat KM 153-47¹¹.

30. Më 20 gusht 1997, një automjet i bardhë Zastava 101, u gjet me numrin e regjistrimit KM 153-47 dhe targë regjistrimi që i mungonte në pjesën e përparme¹². Kolegji është i bindur se ki është automjeti që e përdori i akuzuari më 18 gusht 1997 për t'i rënë B**** Sh***** dhe nxjerrë jashtë rrugës. Raporti penal i depozituar më 25 gusht 1997 përcakton se automjeti kishte gropë në pjesën e përparme të kapakut të motorit. Brenda automjetit, hetuesit kanë gjetur vendimin për përdorimin e pushimit vjetor të lëshuar më 18.06.1997 nga Shërbimi i punësimit të Mitrovicës për punonjësin S.H.. Ky i fundit gjithashtu është identifikuar si pronar i automjetit.

31. Në lidhje me motivin e të akuzuarit për të vrarë B**** Sh***** , kolegji i referohet deklaratës së të dëmtuarit i pyetur në cilësinë e dëshmitarit më 9 tetor 1997. I dëmtuari i është referuar konflikteve të mëparshme mes familjeve të të akuzuarit dhe viktimës, duke theksuar se ka pasur grindje që përsëriteshin në mes fëmijëve të të dyja familjeve si dhe incidente të tjera ku është përfshirë i akuzuari e që kanë ndodhur para 18 gusht 1997. Kolegji ripërsërit se konstatimi i një motivi për veprën penale nuk është element i krimtit me të cilin ngarkohet i akuzuari. Megjithatë, kolegji vëren se konfliktet ndërmjet familjeve mund të kenë qenë shkaku themelor që çoi në veprimet e të akuzuarit.

32. Bazuar në analizën e provave të paraqitura dhe duke marrë parasysh rrëfimin e fajësisë së të akuzuarit, kolegji është i bindur se i akuzuari ka kryer veprën penale të përcaaktuar në aktakuzës. I akuzuari goditi B**** Sh***** me makinën e tij më 18 gusht 1997, pastaj u përpoq ta shkelë më makinë mbi atë, kur ai ishte në përtokë dhe përfundimisht e ka therur atë shumë herë. Të prerat i shkaktuan gjakderdhje të madhe që pati si rrjedhojë vdekjen B**** Sh*****.

---

¹¹ Procesverbal i hetimeve në vendngjarje, dosja e gjykatës 1, fq.2

¹² Shiko fotografitë në lëndë, dosja e gjykatës, dosja e gjykatës 1, f.115 ff

5. CILËSIMI JURIDIK I VEPRËS PENALE

5.1. Përcaktimi i ligjit më të favorshëm për të akuzuarin

33. Vepra penale, si rregull i përgjithshëm, kualifikohet (dhe vendoset për të) në pajtim me ligjin në fuqi në kohën kur është kryer vepra penale. Megjithatë, në qoftë se ligji është ndryshuar para se të lëshohet vendimi i formës së prerë, do të zbatohet ligji që konsiderohet më i favorshmëm për të akuzuarin. Gjatë përcaktimit të ligjit më të favorshëm, gjykata është e thirrur të marrë parasysh jo vetëm ligjin penal në fuqi në kohën kur është kryer vepra dhe atij në fuqi në kohën kur zhvillohet procedura, por edhe çdo ligj dhe të gjitha ligjet penale që kanë qenë në fuqi në mes të këtyre, pra pas aktit kriminal, por efekti i të cilave kishte pushuar para marrjes së vendimit të formës së prerë. Zbatimi i ligjit më të favorshëm për të akuzuarin është parim i së drejtës penale tanë i ngulitur mirë, i rregulluar edhe në nenin 2 të Kodit penal të Kosovës.

34. Në ditën kur është kryer vepra penale - 18 gusht 1997 - ligj i aplikueshëm penal në Kosovë ishte Kodi penal i Republikës së Serbisë (KPRS) në lidhje me Kodin penal të Republikës Socialiste Federative të Jugosllavisë (KPJ). Megjithatë, pas kryerjes së veprës penale, ligji penal i territorit i është nënshtuar disa ndryshimeve.

35. Më 12 dhjetor 1999, Përfaqësuesi Special i Sekretarit të Përgjithshëm, në pajtim me autorizimin që i ishte dhënë sipas Rezolutës 1244 të KS-OKB (1999) miratoi Rregulloren nr. 1999/24 mbi ligjin në fuqi në Kosovë, me efekt retroaktiv nga 10 qershor 1999. Rregullorja në nenin 1.1 të ligjit përcakton ligjin në fuqi në Kosovë si dhe Rregulloret e shpallura nga Përfaqësuesi Special i Sekretarit të Përgjithshëm dhe instrumentet ndihmëse të nxjerra në përpunthje me to, dhe ligjin në fuqi në Kosovë më 22 mars 1989. Rregullorja gjithashtu shfuqizoi dënimin me vdekje (neni 1.5.). Më 27 tetor 2000, UNMIK-u miratoi një amandament të kësaj Rregulloreje, konkretisht Rregulloren 2000/59. Neni 1.6. i kësaj të fundit parashikte që që për çdo vepër të dënueshme me dënim me vdekje sipas ligjit në fuqi në Kosovë më 22 mars 1989, dënimini do të jetë me burgim në kohezgjatje në mes të minimumit të paraparë me ligj

për atë vepër dhe maksimumit prej dyzet (40) vjet. Kjo dispozitë me gjithatë zbatohet vetëm në lidhje me krimet e kryera *pasi* që kjo Rregullore të ketë hyrë në fuqi (p.sh. pas 27 tetorit 2000). Më 6 korrik 2003, UNMIK-u miratoi Rregulloren nr. 2003/25 – Kodin e përkohshëm penal të Kosovës (tani quhet Kodi penal i Kosovës), i cili ka hyrë në fuqi më 6 prill 2004 dhe është ende në fuqi sot.

36. Rrjedhimisht, kolegji në këtë procedim penal është dashur të përcaktojë se cili prej këtyre ligjeve penale është më i favorshëm për të akuzuarin:

- Kodi penal i Republikës së Serbisë në lidhje me Kodin penal të Republikës Socialiste Federative të Jugosllavisë (ligjit penal në fuqi në kohën kur është kryer vepra dhe deri më 10 qershori 1999) *apo*
- Ligji penal i Krahinës Socialiste Autonome të Kosovës në lidhje me Kodin penal të Republikës Socialiste Federative të Jugosllavisë, siç u bë i zbatueshëm dhe në fuqi me rregulloren e UNMIK-ut 1999/24 (Ligji penal në fuqi nga 10 qershori 1999 deri më 27 tetor 2000) *apo*
- Ligji penal i Krahinës Socialiste Autonome të Kosovës në lidhje me Kodi Penal të Republikës Socialiste Federative të Jugosllavisë, siç u bë i zbatueshëm dhe në fuqi me rregulloren e UNMIK-ut 1999/24 dhe i korigjuar dhe plotësuar me Rregulloren 2000/59 (ligjit penal në fuqi nga 27 tetor 2000 deri më 6 prill 2004) *apo*
- Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2003/25 - Kodi i përkohshëm penal i Kosovës (Ligji penal në fuqi, pas 6 prillit 2004 – deri më tani).

37. Gjatë vendosjes se cili ligj është ligji më i favorshëm për të akuzuarin, kolegji është udhëhequr nga dy parime. Së pari, vlerësimi është dashur të bëhet *in concreto* karshi asaj *in abstracto*, që do të thotë se kolegji është dashur t'i krahasojë dispozitat mbi të cilat do të mbështetet në rrethanat e rastit konkret¹³. Më tej, gjykatës i është dashur të përcaktojë se cili ligj *në tërësi* është më i favorshëm për të akuzuarin.

---

¹³ Me fjalë të tjera, gjersa një ligj mund të konsiderohet më i favorshëm se tjetri, kjo nuk do të thotë medoemos se kjo ngjan me rastin kur vlerësohet ligji me rastin e një vepre të caktuar penale dhe/apo të një akuzuar

Gjykata, d.m.th nuk mund të aplikojë dispozita të kodeve të ndryshme penale duke i ndërruar ato njëra me tjetrën, por vetëm një ligj në tërësinë e vet.

38. Në procedurën përkatëse, në fillim kolegji vëren se elementet e veprës penale vetë janë në thelb të njëta në të gjitha tre ligjet që po mirren në konsideratë, edhe pse formulimi mund të ndryshojë. KPRS-ja dhe LPK-ja përbajnë definicione identike, duke përdorur termat »mënyrë brutale ose tinëzare«, ndërsa KPK-ja përdor termat »mizorisht dhe dhunshëm«¹⁴. Më tej, edhe dispozitat e pjesës së përgjithshme për përgjegjësinë penale mbeten të njëta në të gjitha kodet nën konsideratë. Çështja kryesore mbi të cilën ligji më i favorshëm është dashur të përcaktohej ishte pradëni i paraparë për veprën penale të akuzës.

39. KPRS-ja e ka kriminalizuar veprën penale përkatëse si një formë të kualifikuar të *vrasjes* në nenin 47 paragrafi (2) nënparagrafi (1), duke paraparë dënim së paku dhjetë vjet ose dënim me vdekje. LPJ-ja në nenin 38 paragrafi (1) i ka rregulluar minimumin dhe maksimumin e përgjithshëm të burgimit të shqiptuar. Burgimi i përgjithshëm maksimal është vendosur 15 vjet. Paragrafi 2 i të njëjtës dispozitë më tej ka përcaktuar se Gjykata mund të shqiptojë dënim me burg në kohëzgjatje 20 vjet për veprat penale që janë të dënueshme me vdekje. Në bazë të ligjit në fuqi në Kosovë në kohën kur është kryer vepra, i akuzuari do të mund kështu të dënohej me burgim në kohëzgjatje mes 10 dhe 15 vjetëve ose deri në 20 vjet burgim ose dënim me vdekje ka mund t'i shqiptohet.

40. Akti përkatës penal në Kodin penal të Krahinës Socialiste Autonome të Kosovës që ka hyrë në fuqi dhe i zbatueshëm me Rregulloren e UNMIK-ut 1999/24 është inkriminuar në nenin 30 paragrafi (2) mënparagrafi (1) në të njëjtat kushte si në KPRS, duke e mbajtur gjithashtu dënimin prej së paku 10 vjet ose dënimin me vdekje. Në pajtim me nenin 2 të LPK-së, ligji penal zbatohej ndaj kujdoqoftë që ka kryer vepër penale, siç përcaktohet me ligj, në territorin e Kosovës. Përsëri, ligji

---

¹⁴ Neni 47 paragrafi 2 pika 1 I KPS-së dhe nen 30 paragrafi 2 pika 1 I KPK-së: nen 147 paragrafi 1 pika 5 e KPK-së

federal - LPJ - parashihte dënimin maksimal, pra 15 vjet burgim. Rregullorja e UNMIK-ut 1999/24, megjithatë, kur e ka bërë LPK-në të zbatueshëm dhe në fuqi (ligji në fuqi më 22 mars 1989), e hoqi dënimin me vdekje. Heqja e dënimit me vdekje ka rezultuar në (vetëm) maksimumin e përgjithshëm që do të aplikohet, përkatësisht dënimin e zbatueshëm për vrasje në pajtim me nenin 30 paragrafi (2) nënparagrafi (1) duke qenë çfarëdo burgimit mes 10 vjet (minimumi i posaçëm) dhe 15 vjet (maksimumi i përgjithshëm).

41. Deri sa Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2000/25 ka hyrë në fuqi më 27 tetor 2000, dënim me vdekje nuk ishte zëvendësuar me ndonjë tjetër dënim, por thjeshtë u hoq. Pas Rregullores së përmendur, megjithatë, dënim me vdekje u zëvendësua me dënimin me burgim deri në 40 vjet. Sidoqoftë, kjo dispozitë zbatohej vetëm për vepra penale të kryera pas 27 tetorit 2000 në përputhje me dispozitat eksplikite përfundimtare të Rregullores në fjalë.

42. Kodi penal i Kosovës, ligjit ky aktual në fuqi, e inkriminon veprën penale përkatëse, si *vrasje të rëndë* në nenin 147 paragrafi (1) nënparagrafi (5). Dënim i paraparë është së paku 10 vjet ose burgim afatgjatë. Maksimumi i përgjithshëm i përshkruar nga KPK-ja është 20 vjet (neni 38 KPK) kurse burgimi afatgjatë është përcaktuar si burgim në një kohëzgjatje prej 21-40 vjet (neni 37 KPK). Prandaj, nësë i akuzuari gjyket në bazë të këtij ligji dhe shpallet fajtor, dënim i shqiptuar ndaj tij mund të jetë çdo burgim në kohëzgjatje në mes 10 dhe 20 vjet ose në mes 21 dhe 40 vjet.

43. Dëni minimal i paraparë në të gjitha ligjet për veprën penale përkatëse pra është së paku 10 vjet burgim ndërsa dëni maksimal ndryshon. Ligji që parashev dënimin më të butë maksimal është më i favorshëm për të akuzuarin. Siç e tregon analiza e mësipërme, Ligji penal i Krahinës Autonome të Kosovës i lexuar së bashku me LPJ-në, i bërë i zbatueshëm dhe në fuqi me Rregulloren e UNMIK-ut 1999/24, parashev dënimin më të ulët maksimal. Në bazë të këtij ligji, kohëzgjatja maksimale me të cilën i akuzuari mund të dënohet nëse shpallet fajtor është midis 10 dhe 15 vjet

burgim. Prandaj, në pajtim me nenin 2 të KPK-së¹⁵, kolegji konstatoi se Ligji penal i Krahinës Autonome të Kosovës i lexuar së bashku me LPJ-në, i bërë i zbatueshëm dhe në fuqi me Rregulloren e UNMIK-ut 1999/24 është ligj në fuqi në rastin konkret..

5.2. Kualifikimi ligjor i veprës penale

44. Vepra penale e *vrasjes* penalizohet në nenin 30 paragrafi 1 të LPK-së, kurse Neni 30 Paragrafi (2) nënparagrafi (1) përmban përkufizimin e një formë të kualifikuar të *vrasjes*, domethënë të asaj e cila është kryer në mënyrë brutale ose tinëzare.

45. Kolegji ka konstatuar se mënyra në të cilën akuzuari ka privuar ngajeta B**** Sh***** duhet kualifikuar si brutale *dhe* tinëzare. I akuzuari domethënë së pari ka goditur viktimen nga prapa me makinën e tij, derisa viktima ishte duke ecur pranë rrugës nipin e tij. Viktima nuk ka mundur të parashikojë këtë akt të dhunshëm të papritur të të akuzuarit. Më tej, i akuzuari vazhdoi të ngasë makinën me viktimen ende mbi kapakun e motorit. Kur viktima ra nga makina ne tokë, i akuzuari u përpooq të shkelë mbi atë me makinën e tij. Dy dëshmitarë panë automjeti duke lëvizur para mbrapa derisa viktima ishte i shtritë përtokë, kështu i akuzuari qartë përpinqej të shkelë mbi viktimen pasi ai plotësisht pa se viktima ishte në tokë. Për më tepër, kur njerëzit në rrugë u mblodhën dhe i ndihmuani viktimen nga nën automjeti, i akuzuari nuk u ndal. Ai doli nga automjeti dhe me një thikë ose mjet tjetër me teh i shkaktoi plagët me disa goditje me thikë B**** Sh***** gjë e cila përfundimisht rezultoi në vdekjen e tij. Përdorimi i mënyrave të ndryshme për të vrarë Sh*****- goditja me makinë, duke u përpjekur të shkele mbi derisa ai gjindej në tokë dhe duke e therur atë – sipas mendimit të kolegit përbën vdekje brutale. Viktima ishte e vetëdijshme kur i akuzuarit iu afrua atij me thikë dhe e theri atë disa herë. Gjithashtu fakti që i akuzuari i shkaktoi viktimen të prera edhe në fyt tregon brutalitetin e mënyrën e vrasjes.

46. Kolegji kështu konstatoi se i akuzuari duke privuar ngajeta B**** Sh*****

¹⁵ I njëjti parim gjithashtu është future edhe në KPJ në nenin 4.

në mënyrën sipas akuzës ka kryer veprën penale të vrasjes sipas nenit 30 paragrafi (1) dhe (2) nënparagrafi (1) të LPK-së ligj ky në fuqi dhe i zbatueshëm sipas Rregullores së UNMIK-ut 1999 / 24.

6. PËRGJEGJËSIA PENALE E TË AKUZUARIT

47. Në pajtim me nenin 11 paragrafi (1) të LPJ-së kryerësi i veprës konsiderohet penalisht përgjegjës nëse është përgjegjës dhe nëse ka kryer vepër penale me paramendim ose nga pakujdesia. Neni 12 i LPJ-së merret me situata kur përgjegjësia mund të përjashtohet, kurse neni 13 i LPJ-së definon paramendimin¹⁶.

48. Kolegji është i bindur që i akuzuari është përgjegjës për veprën penale dhe se ai ka kryer vepër penale me paramendim (dashje të drejtpërdrejtë). I akuzuari ishte plotësisht i aftë për të kuptuar rëndësinë e aktit të tij dhe ishte në kontroll të plotë të veprimeve të tij. Nuk ka asgjë në lëndën e rastit që do të conte kah një përfundim tjetër.

49. Sa i përket të vepruarit me dashje direkte, ky konkludim rrjedh ndër të tjera edhe nga mënyra me të cilën i akuzuari e ka kryer veprën penale. I akuzuari konkretisht së pari ka goditur viktiminë me makinën e tij dhe është përpjekur të shkelë mbi të me makinën e tij. Kur personat u mblohdhën t'i ndihmojnë viktimëa, i akuzuar mbeti në makinë dhe më pas doli nga makina me thikë apoo mjet tjetër me teh dhe theri viktiminë disa herë. I akuzuari kështu me qëllim të qartë deshi ta privojë nga jeta B***** Sh***** dhe u ndal vetëm kur ky objektiv u plotësua. I akuzuari ishte qartë në dijeni për veprimet e veta dhe dinte se duke goditur një person me makinë dhe, në veçanti duke i shkaktuar plagë të shumta me thikë në pjesët jetike të trupit të tij do të rezultojë në vdekjen e tij. Para se të dilte nga makina, i akuzuari kishte disa momente për të pasur parasysh veprimet e tij të mëtejshme. Se ai zgjodhi të dalë

---

¹⁶ Paramendimi definohet në këtë mënyrë: “Një akt kriminal është i paramenduar nëse kryerësi është i vetëdijshëm për veprën e vet dhe e dëshiron kryerjen e saj; ose kur është i vetëdijshëm se një pasojë e ndaluar mund të rrezultojë nga veprimi ose lëshimi i tij dhe pranon ta kryejë atë” (neni 13 KPJ).

jashtë dhe ta therë viktimen me thikë e dëshmon edhe më shumë natyrën e qëllimit të veprës. Në atë moment, viktima ka qenë gjallë dhe asaj po i jipej ndihmë, por i akuzuari ishte i vendosur për të vazhduar me planin e tij ta privojë atë ngajeta e tij. Më tej, fakti se i akuzuari kishte me vete një thikë ose mjet tjetër me teh me të cilën ai i ka shkaktuar lëndime vdekjeprurëse B**** Sh***** eshtë një tregues më tej se ai ka vepruar me dashje direkte.

50. Rrjedhimisht, kolegji konstatoi se i akuzuari mban përgjegjësi penale dhe në përputhje me nenin 351 të LPP-së ka shpallur të akuzuarin fajtor për vrasje sipas nenit 30 paragrafi (2) nënpargrafi (1) të LPK-së, ligj ky në fuqi dhe i zbatueshëm me Rregulloren e UNMIK-ut 1999/24.

7. DËNIMI

51. Gjatë përcaktimit të dënit të përshtatshëm, gjykata duhet të ketë parasysh edhe qëllimin e përgjithshëm të dënit – d.m.th. shtypjen e aktiviteteve shoqërore të rrezikshme duke i frenuar tjerët të kryejnë veprave të njëjtë, si dhe qëllimi specifik – d.m.th. që një kryerës i caktuar i veprës të mos kryejë përsëri vepër penale. Dy objektivat tjera të dënimiveve, të cilave zakonisht iu referehon ekspertët kriminologjikë dhe penalist, janë ndëshkimi dhe rehabilitimi. Kolegji mori parasysh të gjitha këto objektiva gjatë përcaktimit të dënit në rastin përkatës¹⁷.

52. Për veprën penale për të cilën i akuzuari eshtë gjetur fajtor, LPK-ja në lidhje me LPJ-në, të hyra në fuqi dhe të zbatueshme me Rregulloren e UNMIK-ut 1999/24, parashohin dënimin me burgim prej së paku 10 vjet dhe maksimumin 15 vjet (shih analizën sipër).

53. Gjatë gjykimit të parë, i akuzuari u dënuar me 14 vjet burgim.

54. Në bazë të nenit 409 paragrafi (4) të LPK-së i lexuar së bashku me nenin 378 LPP-së, meqë në emër të të akuzuarit eshtë urdhëruar rihapja e procedurës

---

¹⁷ Me fjalë të ngjajshme qëllimi i ndëshkimit gjithashtu përcaktohet në nenin 33 të LPP-së

(rigjykimi), aktgjykimi (i ri) nuk mund të jipet në dëm të tij duke pasur parasysh vlerësimin ligjor apo sanksionet penale.

55. Në bazë të nenit 409 paragrafi (4) të LPP-së dhe nenit 41 të LPJ-së, koleksi ka dënuar të akuzuarin me 13 (trembehjetë) vjet burgim. Gjatë marrjes së vendimit mbi dënimin, koleksi mori parashush këto rrëthana lehtësuese dhe rënduese si në vijim:

56. Si rrëthanë lehtësuese të parë, koleksi ka marrë parasysh faktin se i akuzuarit ka pranuar kryerjen e veprës penale dhe ka shprehur pendim në gjyq të hapur, në veçanti duke iu drejtuar edhe palës së dëmtuar. Së dyti, koleksi gjithashtu ka marrë parasysh (si rrëthanë lehtësuese) se mbi 15 vjet kishin kaluar që kur është kryer vepra penale. Koleksi është i ndërgjegjshëm se vonesa kaq e madhe në dhënien e vendimit duhet t'i atribuohet të akuzuarit spse ai ishte arratisur pasi kishte kryer vepër penale, megjithatë 15 vjet është një periudhë shumë e gjatë dhe kjo duhet të merret në konsideratë si rrëthanë lehtësuese.

57. Sa i përket rrëthanave rënduese, koleksi mori parasysh si vijon:

- (I)   këmbënguljen e të akuzuarit për të kryer veprën penale - domethënë i akuzuarit ishte i vendosur të privojë ngajeta B**** Sh***** dhe nuk u tremb as edhe nga fakti se kishte shumë persona të pranishëm aty, dhe se këta të fundit po përpinqeshin t'i ndihmonin viktimës kur i akuzuarit e goditi dhe lëndoi atë me makinën e tij;
- (II)   faktin se i akuzuarit ka kryer veprën penale në prani të nipit të viktimës, i cili në atë kohë ishte vetëm 7 vjeç dhe ishte vetë i rrezikuar nga akti;
- (III)   sjellja e të akuzuarit pas kryerjes së veprës, përkatësisht fakti se i akuzuarit ka ikur nga vendngjarja dhe juridikioni dhe është kapur tek dhjetë vjet më vonë, në vitin 2007;

(Iv) motivi nga i cili është kryer vepra penale, përkatësisht fakti se i akuzuari mori drejtësinë në duart e tij si reagim ndaj grindjeve midis fëmijëve të të dy familjeve.

58. Kolegji në këtë fazë gjithashtu vëren se çështja e një dosjeje penale të mëhershme e të akuzuarit ishte ngritur gjatë rigjykimit, kryesisht mbi bazën e informacionit mbi dënimet ekaluara, të përfshira në aktgjykimin e parë të datës 21 janar 1998. Megjithatë, shkresat e lëndës nuk përbajnë ndonjë dokument që do t’ia mundësonë kolegji pér të arritur një përgjigje koknluzive. Prandaj kolegji konsideron se i akuzuari nuk ka dënlime penale të mëhershme.

59. Duke pasur parasysh se rrëthanat rënduese peshojnë më shumë se ato lehtësuese dhe duke marrë parasysh të gjitha qëllimet e dënimit, kolegji ka përcaktuar se një dënim prej 13 vjetësh burg është dënnimi i përshtatshëm pér veprën penale të kryer.

60. Në pajtim me nenin 50 paragrafi (1) LPJ-së, kolegji ia ka llogaritur kohën e e kaluar deri më tanë në paraburgim në dënimin që do ta vuajë i akuzuari, domethënë: kohën e kaluar në paraburgim në mes të 05.11.2007 dhe 23.11.2010, kohën e kaluar në ekzekutimin e dënimit në rastin K. 26/1997 mes 05.04.2011 dhe 08.09.2011 dhe kohën e kaluar në paraburgim që nga viti 09.09.2011.

8. SHPENZIMET

61. Meqë i akuzuari është shpallur fajtor, kolegji e urdhëroi atë të paguajë shumën paushalle prej 200 (dyqind) Euro pér të mbuluar një pjesë të shpenzimeve të procedurës penale në pajtim me nenin 98 paragrafi (1) të LPK-së në lidhje me nenin 95 paragrafi (2) pika 6 të LPK-së. I akuzuari është urdhëruar që të bëjë pagesën jo më vonë se brenda afatit 30 ditësh pasi që vendimi të merr formën e prerë. Për shkak të gjendjes së dobët ekonomike, kolegji e liron të akuzuarin nga detyra të paguajë pjesën e mbetur të shpenzimeve të procedurës penale në bazë të nenit 98 paragrafi (4) të paragrafit LPK-së dhe nenit 95 (5) të LPK-së.

9. KËRKESA PRONËSORE JURIDIKE PËR KOMPENSIM

62. Në fillim të këtij rigjykimi, pala e dëmtuar u udhëzua për të drejtën e tij të paraqesë propozim për realizimin e kërkesës pronësore juridike për kompensim brenda procedimit penal përkatës në pajtim me 313 paragrafi (2) LPK-së. Pala e dëmtuar nuk ka paraqitur ndonjë kërkesë të tillë dhe në fakt shprehimisht është deklaruar se nuk kërkon kompensim. Pra, në mungesë të një kërkese të tillë, në aktgjykim nuk është përmendur kjo çështje. Megjithatë, palës së dëmtuar i përkujtohet se ka të drejtë të kërkojë kompensim në përputhje me dispozitat e kontestit civil.

Përgatitur në gjuhën angleze, gjuhë kjo e autorizuar.

Gjyqtarja kryesues

Veronika Karpati Hajnalka

Gjyqtare e EULEX-it

Procesverbal mbajtëse

Beti Hohler

Zyrtari ligjore e EULEX-it

Këshillë Juridike:

Palët mund të parashtronë ankesë kundër këtij aktgjykimi në Gjykatën Supreme të Kosovës përmes Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë brenda pesëmbëdhjetë ditëve nga dita e dorëzimit të kopjes së vërtetuar të aktgjykimit. (neni 359, paragrafi (1) i LPK-së.)